

Kære LÆK-kolleger.

SÅ blev det endelige jul - og dét er cool! Vi trænger vist alle til at kaste os hungrende over juleanden uden at skulle tænke ret meget over spareplaner, ressourceeffektivisering af studier, organisationsforandringer og dimensioneringsøvelser. Ja pyha, 2014 har unægtelig været et anstrengende år.

På baggrund af efterårets passo double med ministeren om dimensioneringen kan det næsten virke uvirkeligt, at det kun er et år siden, vi var tvunget til at danse sparetango. Men sådan begyndte året faktisk. Ved indgangen til 2014 stod det klart, at vi skulle barbere institutøkonomien anseligt, og på dette tidspunkt så det ud til, at besparelserne også ville komme til at gå ud over budget 2015. Ved fælles hjælp er det dog lykkedes os at komme i mål i forhold til sparekravene allerede i år.

Det overordentlig glædelige er, at indfrielsen af målkravene kun delvis skyldes, at vi har snøret danseskoene en del strammere end vanligt. Med henblik på fremtidens udfordringer er det godt at vide, at vi også er kommet i mål, fordi I alle har bidraget til at øge vores indtægter i form af en øget STÅ-produktion, mere færdiggørelsesbonus og hjemtagning af eksterne midler - og det oven i købet i en periode, hvor vi også har skullet sørge for at udvide udbuddet af timer for at tilfredsstille det evigt hungrende politiske system og dets besynderlige kvantitativt orienterede opfattelse af kvalitet.

At det under de givne omstændigheder er lykkedes os at øge indtægterne på alle parametre, må anses for at være en kraftpræstation af de større. Den giver grund til at ranke ryggen, når vi formentlig også i den kommende tid skal lægge øre til urimelig humaniora-bashing i medierne. Den økonomiske fremgang giver os det bedst tænkelige udgangspunkt for at tackle de økonomiske udfordringer, som dimensioneringen uvægerligt vil stille os overfor i fremtiden. Som jeg sagde på forrige medarbejdermøde, vil vi i 2015 stå i den lidt paradoksale situation, at vi i 2014 har skaffet os et økonomisk råderum, som vi imidlertid må anvende med stor forsigtighed, fordi vi som uddannelsestungt institut må imødesee, at vi bliver ramt hårdt af dimensioneringen fra 2017 og fremefter. Hvis udgangspunktet ikke havde været så godt, som det er lykkedes os at gøre det, ville vi have haft ryggen endnu mere mod muren.

Når det først bliver i 2017, at vi for alvor kommer til at mærke konsekvenserne af dimensioneringen, skyldes det, at pladsreduktionen i 2015 er begrænset. Denne lille reduktion vil påvirke budget 2016 marginalt, mens den næste noget større reduktion vil have konsekvenser for budget 2017. Da de store vanskeligheder således først melder sig om et års tid, og da de temmelig horrible tidsfrister fra ministeriets side mht. den første indmelding gjorde det umuligt at gennemføre en seriøs og ikke mindst inddragende diskussion om prioriteringer, valgte vi i fakultetsledelsen at anvende en såkaldt "mekanisk" model mhp. på beskæringen i 2015, dvs. at følge ministeriets beregninger fag for fag uden at flytte pladser fra et fag til et andet.

Vi bliver nødt til at se i øjnene, at dimensioneringen har et sådant omfang for de humanistiske fags vedkommende, at den uvægerlig vil få konsekvenser for uddannelseslandskabet. Denne situation kræver, at vi gentænker fakultetets samlede uddannelsesstrategi. Valget af den "mekaniske" tilgangsvinkel i første omgang er altså ikke udtryk for, at vi i fakultetsledelsen lukker øjnene for, at dimensioneringen kalder på prioriteringer, men tværtimod at vi ønsker at tage prioriteringsdiskussionen så alvorligt, at vi ikke vil tage forhastede beslutninger. Det er derfor, dekanen i sin julehilsen lægger op til et generelt uddannelseseftersyn på fakultetsniveau.

På institutniveau har vi allerede vendt temmelig mange uddannelsessten i forbindelse med vores ressourceeffektiviseringsprojekt, men det siger sig selv, at dimensioneringen adderer endnu en dimension til vores bestræbelser på at lave bedre uddannelse for færre penge (sådan som det paradoksale krav allerede har været i første omgang). Sammen med de tiltrædende afdelingsledere har jeg derfor taget de første træk mhp. at gennemføre den nødvendige fornyede diskussion om instituttets uddannelsesprioriteringer, og vi sigter mod et ledelsesseminar i februar, hvor dette er hovedpunktet på dagsordenen.

I forbindelse med tilrettelæggelsen af denne diskussion gælder det i mine øjne især om dels at sikre inddragelse af alle fagmiljøer og dels at nå frem til beslutningen om prioriteringerne på baggrund af den samme solidaritetsånd, som karakteriserede vores gennemførelse af spareplanen. Processen vil blive tilrettelagt mhp. at sikre begge dele.

For at få kræfter til den meget vigtige prioriteringsdiskussion er det vigtigt, at vi får lukket vores drøftelser om instituttets organisering hurtigst muligt. Pr. 1.2. træder alle de beslutninger vedrørende forbedringer af organisationen, som vi allerede har truffet, i kraft. Afdelingslederholdet er sat, studieleder og viceinstituttleder er på plads, og alle valgene til vores organer er gennemført. Men vi har stadig et par polkaer til gode mht. opsamlingen af de institutrelaterede aspekter af det fakultetseftersyn, vi lige har været igennem.

I husker sikkert, at jeg ved begyndelsen af denne runde organisationsdrøftelser anførte, at vi helst skulle lande på en organisationsform, som så mange som muligt ville være glade for, de fleste være tilfredse med, mens resten i det mindste kunne acceptere den. Det var mit håb, at jeg med det udspil, jeg udsendte her i efteråret, havde fundet en løsning, der nogenlunde kunne give det ønskede resultat. I de efterfølgende drøftelser viste der sig dog at være for få i den første og anden kategori og tillige en del, der end ikke tilhørte den tredje kategori. Selvom mit udspil var baseret på drøftelserne på min besøgsrunde til alle miljøer i begyndelsen af efterårssemestret, den fakultære arbejdsgruppes inputs til fakultetsledelsen og diskussioner i organer og ledelseskreds, fandt jeg det på den baggrund ikke rimeligt at realisere forlaget uden yderligere behandling.

På et fællesmøde i IF og LSU blev det aftalt, at vi sparkede bolden til hjørne for at give mulighed for yderligere refleksioner over organiseringen. Repræsentanterne i organerne understregede dog, at hjørnesparket skulle tages

inden for en overskuelighed fremtid, så vi kunne få trillet bolden over målstregen. I og med fakultetsledelsens endelige beslutningsnotat er det nu gjort klart, at alt mht. de decentrale forhold skal være på plads inden 1.4.15., og det giver os i mine øjne en passende horisont til at få taget de nødvendige beslutninger. Skulle I ikke have været opmærksomme på, at beslutningsnotatet er frigivet, får I lige et link til nyheden om det:

<http://medarbejdere.au.dk/fakulteter/ar/aktuelt/single-nyhed/artikel/beslutning-om-arts-interne-organisering/>

Det fremgår også af dette notat, hvad vi skal have taget endelig stilling til, nemlig passende navne til institut og afdelinger, afdelingsstruktur, antal af studienævn, præciseringer af afdelingsledernes beslutningskompetencer, UFU'ernes operationsmodus samt procedurer for rettidig inddragelse af institutorganerne.

Lige inde i det nye år vil jeg formere den arbejdsgruppe, som fakultetsledelsen omtaler flere steder i notatet, og fastlægge en procesplan, der som foreskrevet kan bringe os på plads inden 1.4. Tanken er at lade arbejdsgruppen forholde sig til helheden sammen med mig, herunder spørgsmålet om institutnavnet. Samtidig vil de relevante organer naturligvis blive inddraget. Udgangspunktet for arbejdsgruppen vil være mit udspil, men eftersom der ikke ligefrem har været udelt begejstring angående udspillet forslag om flere studienævne, er det nødvendigt at afsøge muligheder for at finde alternative løsninger på repræsentationsproblemet og de eventuelle afledte effekter heraf.

Og skal vi SÅ holde jul? Mon ikke, men lad mig lige benytte lejligheden til afslutningsvis at sige tak til jer alle for en kæmpe indsats i årets løb. Med fare for at glemme andre, der har ydet særlige indsatser, vil jeg gerne sige særligt tak til alle jer, der på den ene eller den anden måde har taget til genmæle, når meldingerne i medierne om humanioras blev for voldsomme - hvad enten det er sket i form af kronikker, indlæg på de sociale medier eller etablering af et alternativt forum for kvalitetsdiskussionen. I den kommende tid bliver der stærkt brug for, at vi melder os mere ind i debatten og både siger fra, når den overordnede historie om humaniora og samfundet fortælles, og mere offensivt fremdrager alle de mange gode historier fra humanioras verden, så vi kan få sat en anden dagsorden end den nuværende

Så hvæs endelig pennen - men først efter, at I har nydt jeres overordentligt velfortjente juleferie.

Glædelig jul og godt nytår

Niels